

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá efektivitou systémů krizového řízení Dánska a České republiky. První část práce tvoří literární rešerše, která se zabývá aktuálním směřováním výzkumu v oblasti krizového a nouzového managementu, dále obsahuje část věnující se relevantní terminologii a popis systémů krizového řízení Dánska a České republiky.

Analytická část práce se věnuje dvěma případovým studiím, které jsou zkoumány v rámci obou cílových zemí, a to pandemií COVID-19 a povodním v roce 2006 v případě Dánska a 2013 v případě České republiky. Prostřednictvím teorie odolnosti systému je analyzován každý případ a identifikovány hlavní faktory, které ovlivňují zkoumané veličiny odolnost, efektivitu a entropii. Výsledky jsou následně komentovány v diskuzi společně s využitím RDIC modelu. Zjištěním práce je, že hlavními faktory, které snižují funkčnost systému jsou přílišná homogenita systému a dále neefektivní komunikace a kooperace mezi aktéry, která je způsobena rozdílnými cíli, očekáváními a vnímáním jeden druhého. Závěrem je doporučeno tyto jednotlivé nedostatky postupně odstraňovat a aplikovat principy horizontálního systému pro zvýšení heterogenity systému a tím i jeho odolnosti.